

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 188/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. augusta 2007 o sťažnosti J. M., V., vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených práv rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 17 C 162/99 z 5. mája 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6 Co 221/2005 z 24. januára 2006 a o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť J. M. o d m i e t a .
2. Žiadosti J. M. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 17. mája 2007 doručené podanie J. M., V. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorom žiada „*o preskúmanie sporu s mojim bývalým zamestnávateľom Štátne lesy, Palárikovo. Nakoľko mám priznanú chorobu z povolania, ktorú mi okresný a krajský súd nechcú priznať*“. Z obsahu podania a z predložených príloh ústavný súd usúdil, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky proti porušeniu jeho bližšie neoznačených základných práv a slobôd rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 17 C 162/99 z 5. mája 2004 a rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 221/2005 z 24. januára 2006.

Keďže sťažnosť v predloženom znení neobsahovala náležitosti kvalifikovanej sťažnosti podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd vo výzve z 28. mája 2007 poučil sťažovateľa, aké náležitosti má obsahovať a vyzval ho, aby v lehote 10 dní od doručenia svoju sťažnosť doplnil. Zároveň ho upozornil, že ak v určenej lehote svoju sťažnosť nedoplní, môže to spôsobiť jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ reagoval na výzvu ústavného súdu podaním doručeným 12. júna 2007, v ktorom požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom s poukazom na to, že „*sám bez právnej pomoci neviem opraviť a doplniť moje podanie a taktiež si neviem nájsť advokáta na zastupovanie pred Ústavným súdom v Košiciach*“. Sťažovateľ k žiadosti priložil riadne vyplnené a potvrdené tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch na oslobodenie od súdnych poplatkov a na ustanovenie zástupcu v právnej veci“.

Ústavný súd v liste z 13. júna 2007 upozornil, že úlohou žiadateľa o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom je aj preukázať, že v jeho prípade nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, a preto ho vyzval, aby túto skutočnosť preukázal, keďže vo vzťahu k namietaným rozsudkom okresného súdu

a krajského súdu existujú dôvody na odmietnutie jeho sťažnosti z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Sťažovateľ zareagoval na list ústavného súdu podaním doručeným 22. júna 2007, v ktorom okrem iného uviedol: „Čo sa týkalo uplynulej lehoty, všetko viedol môj obhajca Judr. S. Keby sa to mala brať ako uplynulá lehota, by to vypadalo tak, že to mojím obhajcom vyhovuje.

Môj advokát sa o Ústavnom súde ani nezmiene. O tomto súde som sa dozvedel z televízie, tak som sa rozhodol obrátiť sa na Vás, aby ste môj prípad spravodlivo preverili, lebo u nitrianskych súdov veľa spravodlivosti nebolo.“

II.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že sťažnosť sťažovateľa ani po doplneniach neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom, a to napriek tomu, že sťažovateľa poučil, aké náležitosti má obsahovať, a vyzval ho, aby chýbajúce náležitosti v určenej lehote odstránil s upozornením, že v opačnom prípade môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Zároveň ústavný súd konštatoval, že vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu sp. zn. 17 C 162/99 z 5. mája 2004 a rozsudku krajského súdu sp. zn. 6 Co 221/2005 z 24. januára 2006 bola sťažnosť podaná zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. oneskorene, pričom v danom prípade ide o lehotu, ktorej zmeškanie ústavný súd nemôže odpustiť.

Na základe toho ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí a z dôvodu, že bola podaná oneskorene (bod 1 výroku tohto uznesenia).

III.

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 a s § 138 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Pri rozhodovaní o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd konštatoval, že sťažovateľove osobné, majetkové a zárobkové pomery síce odôvodňujú, aby mu bol ustanovený právny zástupca na konanie pred ústavným súdom, ale z obsahu jeho sťažnosti a k nej predložených príloh vyplýva, že v jeho prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, keďže sa domáha ochrany svojich bližšie neurčených základných práv a slobôd vo vzťahu k označenému rozsudku okresného súdu

a krajského súdu, pričom jeho sťažnosť bola ústavnému súdu doručená zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, t. j. bola podaná oneskorene.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. augusta 2007